

GROZNI GAŠA I FUDBALSKI FANATIK

FRANČESKA SIMON

Ilustrovao Toni Ros

Preveo
Nikola Pajvančić

Laguna

Naslov originala

Francesca Simon

HORRID HENRY AND THE FOOTBALL FIEND

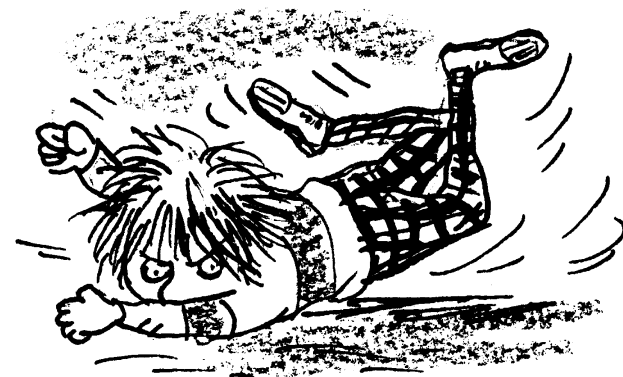
Text Copyright © Francesca Simon 2006

Illustrations Copyright © Tony Ross 2006

Translation Copyright © 2010 za srpsko izdanje, LAGUNA

*Posvećeno Elejn i Marku Ajzentalu,
i Aleksandru, Džoš i Ketrin*

SADRŽAJ

1. GROZNI GAŠA ČITA SAŠIN DNEVNIK 9
2. GROZNI GAŠA I FUDBALSKI FANATIK 31
3. GROZNI GAŠA IDE U KUPOVINU 61
4. NAJVEĆI NEPRIJATELJ GROZNOG GAŠE 83

.....

GROZNI GAŠA ČITA SAŠIN DNEVNIK

„Šta to radiš?“, upita Grozni Gaša pošto je upao u Sašinu sobu.

„Ništa“, brzo odgovori Savršeni Saša i zalupi svesku.

„Nešto radiš“, reče Gaša.

„Izlazi iz moje sobe“, reče Saša. „Ne smeš da ulaziš ako ti ja ne dozvolim.“

Grozni Gaša se nagnu iznad Sašinog ramena.

„Šta to pišeš?“

„Šta te se tiče“, odgovori Saša. Rukom je čvrsto pokrio zatvorenu svesku.

„I te kako me se tiče ako pišeš o meni.“

„To je *moj* dnevnik. Mogu da pišem šta god hoću“, reče Saša. „Gospođica Ljubić je rekla da treba da vodimo dnevnik i svakog dana u njega nešto zapišemo.“

„Do-sa-dno“, reče Gaša i zevnu.

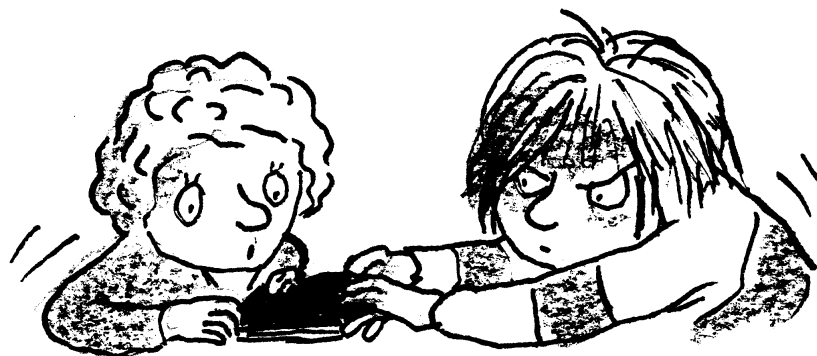
„E baš nije“, reče Saša. „A sledeće nedelje ćeš otkriti šta pišem: izabran sam da na školskoj priredbi naglas čitam iz dnevnika.“

Groznom Gaši se srce sledi.

Saša da čita dnevnik pred svima? Pa da čitava škola čuje Sašine laži o njemu? Nema šanse!

„Daj to ovamo!“, zaurla Grozni Gaša pa se baci ka dnevniku.

„Ne!“, zaurla Saša i čvršće ga stegnu. „MAA-AMAAA! Upomoć! Gaša je ušao u moju sobu. A nije kucao! I neće da ode!“

„Začepi, tužibabo“, prosikta Gaša, vukući Sašine prste s dnevnika.

„MAAAAAAMAAAAAAA!“, vrisnu Saša.

Mama se besno pope uza stepenice.

„Ukrao mi je dnevnik! I rekao mi je da začepim!“, zakuka Saša.

„Gašo! Prestani da mučiš brata“, reče mama.

„Ništa mu nisam radio“, reče Gaša.

„Jeste, jeste“, šmrcao je Saša.

„A sad si ga i rasplakao“, reče mama. „Izvini se.“

„Samo sam se raspitivao za njegov domaći“, pobunio se Gaša nedužnim glasom.

„Hteo je da čita moj dnevnik“, rekao je Saša.

„Gašo!“, reče mama. „Ne budi grozan. Niko ne sme da čita tuđi dnevnik. A sada ostavi brata na miru.“

To je bilo tako nepošteno. Zašto mama uvek veruje Saši?

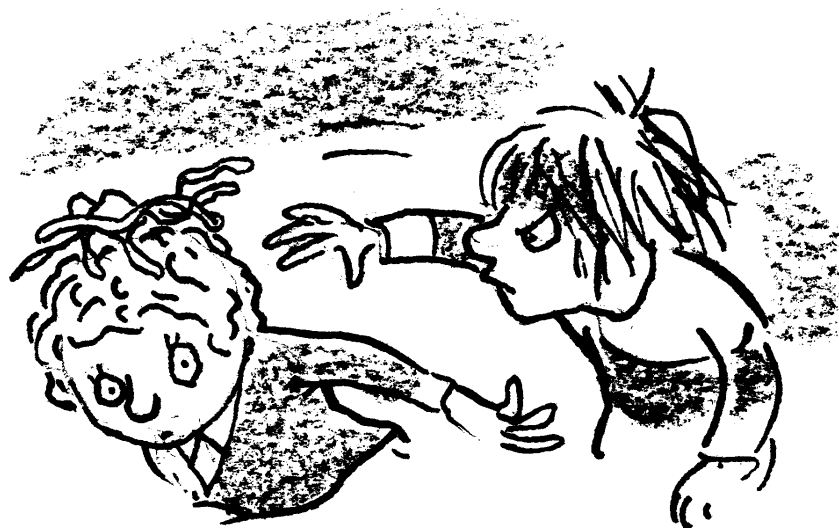
Hmf. Grozni Gaša izađe iz Sašine sobe. Pa, Gaša nipošto neće čekati do priredbe da sazna šta je to Saša napisao.

Šunj. Šunj. Šunj.

Grozni Gaša proveri desno. Grozni Gaša proveri levo. Mama je bila u prizemlju i radila je na kompjuteru. Tata je bio u dvorištu. Saša je otišao da se igra kod Pažljivog Paje.

Napokon nije bilo nikoga da mu smeta. Već je danima pokušavao da se domogne Sašinog dnevnika. Nije smeo da gubi vreme.

Školska priredba je sutra. Hoće li spomenuti gađanje hranom od nedelje, kada je Gaša bio primoran da gađa Sašu špagetima? Ili kada je Gaša morao da gurne Sašu s udobne crne fotelje i da ga uštine? Ili kada ga je juče Gaša izbacio iz Kluba purpurne ruke, a Saša uplakan odjurio mami? Lažljivi, sluzavi crv poput Saše će se sigurno potruditi da Gaša izgleda kao zlikovac iako je zapravo uvek bio kriv Saša.

Još i gore, kakve li je grozne laži Saša smišljao o njemu? Svi će čitati Sašine izmišljotine i misliti da su istinite. Kada Gaša postane slavan, o njemu će ljudi pisati knjige, a neko će naći Sašin dnevnik i poverovati u ono što tu pročita! Kad se nešto zapiše, obično deluje istinito, bez obzira što je masna laž.

Gaša se ušunja u Sašinu sobu pa zatvori vrata. Dakle, gde je taj dnevnik? Gaša osmotri Sašin uredni sto. Saša je dnevnik čuvao u drugoj fioci, pored bojica i nagrada.

Dnevnika nije bilo.

Maler. Saša ga je sigurno sakrio.

Taj mali crv, pomisli Grozni Gaša. Zašto on, pobogu, sakriva svoj dnevnik? I gde bi taj smrdljivi žabac mogao da ga sakrije? Iza diploma za dobro vladanje? U korpi za rublje? Ispod albuma s markama?

Pogledao je u Sašinu fioku s čarapama. Dnevnika nije bilo.

Pogledao je u Sašinu fioku s donjim rubljem. Dnevnika nije bilo.

